

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр.Перник, 23.04.2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд-Перник, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Г.

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията Г. административно дело № 476 по описа за 2011 година на Административен съд-Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118 от КСО.

Административно дело № 476/2011г. е образувано въз основа на решение № 16590 от 15.12.2011г., постановено по административно дело № 3465/2011г. по описа на Върховен административен съд. С него е отменено решение № 223 от 21.12.2010г. постановено по административно дело № 495/2010г. по описа на Административен съд Перник и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Д-р В.М.Ц.-изпълнителен директор на Многопрофилна болница за активно лечение „Рахила Ангелова“ АД е останала недоволна от Решение № КПК-13/04.10.2010 г. на Ръководителя на РУСО-Перник и го оспорва. С атакуваното решение е отхвърлена подадена жалба по реда на чл.117, ал. 4 от КСО срещу разпореждане 478/20.08.2010 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО. В жалбата се твърди, че не са налице основанията за ангажиране на имуществената отговорност на дружеството в качеството му на осигурител и че не е налице извършено нарушение. С оглед на това се иска отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане. Разноски не се претендират.

Ответникът по жалбата - Ръководителят на ТП на НОИ/РУ "Социално осигуряване" гр.Перник, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Борованска оспорва жалбата. Излага доводи, че административния акт е правилен и законосъобразен, спазена е процедурата, констатирана е щета към ДОО и е налице противоправно поведение на длъжностни лица на осигурителя. С тези доводи се иска оставяне в сила на оспорения акт. Претендира се присъждане на разноски.

Административен съд Перник, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Л.Р.П. със заявление вх. № 1096 от 23.01.2003г. е поискала отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Представила е експертно решение, трудови книжки и въз основа на извършена проверка от длъжностните лица е отпусната исканата пенсия. С разпореждане № *****/10.05.2010 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е разпоредено изменение на отпуснатата с разпореждане № *****/15.04.2003 г. пенсия за инвалидност поради общо заболяване на Л.Р.П.. Основание за извършената корекция е констатирано неправилно зачитане на осигурителен стаж, което пенсионния орган е констатирал при подадено от Р. заявление вх. № 8429 от 15.04.2010г. с искане за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. При първоначалното определяне на пенсията за инвалидност е зачетен осигурителен стаж общо 29 години, 02 месеца и 13 дни вместо 27 години, 03 месеца и 25 дни. На основание чл.99, ал. 1, т.6 от КСО пенсията на Л.Р.П. е изменена, като в т. 6 на разпореждане № *****/10.05.2010 г. е записано, че надвзетата сума от пенсия следва да се събере от осигурител МБАЛ "Рахила Ангелова" на основание чл.110, ал. 1, т. 1 от КСО. Проведено е производство по установяване на щетата, като е извършена

частична финансова ревизия по разходите на ДОО по повод неправилно отразения осигурителен стаж на П.. Изготвен е акт за начет, като е определена сумата подлежаща на възстановяване-1043.89 лв., от които главница-582,85 лв. и лихва-461,04 лв. В хода на производството е разгледано и възражение вх.№1791#1 от 18.08.2010г. на изпълнителния директор на МБАЛ "Р.Ангелова" АД и е издадено мотивирано заключение, с което ревизионният акт е потвърден. Въз основа на ревизионния акт е издадено разпореждане № 478/20.08.2010 г., което е потвърдено с решение № КПК-13/04.10.2010 г. на Ръководителя на РУСО Перник.

В изпълнение на указанията дадени с решение № 16590 от 15.12.2011г., постановено по административно дело № 3465/2011г. по описа на Върховен административен съд в проведеното съдебно производство се изиска цялата преписка събрана и изготвена по повод заявление вх. № 1096 от 23.01.2003г., с което е поискано отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Изследва се и въпроса кои лица са оформяли трудовата книжка и към кой период от време е станало това. За целта бяха допуснати като свидетели лицата: З.Д., Е.И., Й.В., Б.Г. и Л.П..

З.Д. бивш счетоводител при ответника не установява факти и обстоятелства свързани с процесния спор, тъй като същата не различава свои почерк и подпис в оформянето на трудовата книжка. С оглед на това свидетелските и показания не са относими по спора и не се взимат под внимание.

Свидетелката Е.И. е работила до 2005г. като завеждащ "личен състав" при МБАЛ. След предявяване на трудова книжка № 357 на страница 13 разпозна своя почерк и подпис положени над и под правоъгълния печат, както и почерка отстрани на трудовата книжка на същата страница, където е отбелязано да се чете "19год. 2мес. и 7дни". Същата под страх от наказателна отговорност заяви, че не си спомня кога е направен запис отстрани в трудовата книжка, като поясни, че такива записи се правят когато работника напусне или при пенсиониране се преглежда цялото досие и трудовата му книжка и при нередности се правят отбелязвания. Съдът въприема в цялост показанията ѝ, тъй като същите са последователни и въз основа на тях приема, че записът отстрани на трудовата книжка е изпълнен от това лице.

От свидетелските показания на свидетелката Б.Г. се установява, че е работила като главен счетоводител на болницата към 1992г. и тя е положила своя подпис върху правоъгълния печат за главен счетоводител. Същата с съдебно заседание заяви, че трудовия стаж се пресмята от личен състав, като само при съмнение тя е извършвала повторно пресмятане. В конкретния случай състава приема, че подписът е сложен на доверие, а не отразява точния трудов стаж.

Свидетелката Й.В. е работила в болницата от 1988г. до 2000г., като технически сътрудник към личен състав. Същата под страх от наказателна отговорност заяви, че разпознава своя почерк на стр. 13, "Виж 18стр!". Същата е категорична и че отметката на стр. 18 е нейна. Допълнителните вписвания ги е направила след като е бил положен правоъгълния печат с отбелязан и заверен трудов стаж. Свидетелските ѝ показания се кредитират изцяло. Въз основа на тях състава приема, че тези вписвания в трудовата книжка са извършени най-късно 2000-та година, тъй като свидетелката до тази година е работила в МБАЛ. Показанията ѝ, в частта кога се проверява и се прави корекция кореспондират и с трудова книжка № 358 от 11.05.1999г. представена по делото, която е издадена преди 2000-та година.

От свидетелските показания на Л.П. се установява обстоятелството, че трудовата ѝ книжка е съхранявана при работодателя ѝ до датата на пенсионирането ѝ през 2010г..

Въз основа на обсъдените по-горе свидетелски показания, настоящия състав приема, че вписванията в трудова книжка № 357 са извършвани от лицата Е.И. и Й.В., като вписванията са направени най-късно през 2000-та година и същите са съществували към датата на подаване на заявлението за отпускане на инвалидна пенсия за общо заболяване.

На тези свидетелски показания се противопоставят свидетелските показания на разпитаните по искане на ответната страна свидетели: Радка Евтимова и Елена Каменова и двете към настоящия момент служители на РУ"СО"-Перник.

Свидетелката Евтимова е категорична, че заграждането с молив на трудовия стаж върху правоъгълния печат на стр. 13 е направено от нея. Категорична е също, че записът от страни на книжката, долу ниско и на стр. 18 не е фигурирал към 2003г.-датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсията за инвалидност.

Свидетелката Каменова е обработвала през 2003г. искането на П. за отпускане на пенсията за инвалидност като втора проверка/контрол. В тази проверка се обхваща цялостна проверка на трудовата книжка, като същата се прелиства от първа до последна страница. Категорична е, че стажа е проверяван по трудова книжка и има отбелязване на пълен стаж, като нищо в книжката не е породило съмнение в отбелязвания от жалбоподателя стаж-21г. 2мес. и 7дни към 17.10.1992г.. Категорична е също и в това, че дописванията са извършени след 2003г., тъй като счита, че е невъзможно да не се отчетат при проверката.

Към 2003година и към настоящия момент и двете свидетелки работят при ответника по делото. Показанията им се ценят дотолкова, доколкото от тях може да се проследи последователността на стъпките, които водят до отпускане на пенсия, но по никакъв начин не опровергават записите в трудовата книжка, поради което и същите не се възприемат.

В хода на административното производство по отпускане на пенсията за инвалидност настоящия състав приема, че са представени единствено трудова книжка № 357, УП-3 № 14/2003г. за осигурителен стаж за периода от 27.12.1994г. до 03.01.2003г., УП-2 № 9 от 27.01.2003г. и УП-2 № 18 от 07.02.2003г. за доход, експертно решение № 0031 от 03.01.2003г. и производствена характеристика от 03.01.2003г., като следва да се отбележи, че дори не е съставен опис на представените документи, за да е ясно върху какви доказателства е работил административния орган за да постанови отпускане на исканата пенсия.

При така установените факти от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена от надлежни страни, в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, при спазена процедура за задължително обжалване по реда на чл. 117 от КСО, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт съгласно чл. 168 от АПК, същата е основателна, по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на Ръководителя на РУ"СО" гр.Перник. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, при издаването му е спазена предвидената в закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, но е приложен неправилно материалния закон.

Съгласно чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи и от издадени документи с невярно съдържание. Следователно, за да бъде приложена нормата, законодателят изисква наличие на пряка причинна връзка между щетата, настъпила в бюджета на ДОО и поведението на лицата, чиято отговорност се ангажира.

В настоящия случай административния орган е приел, че е налице втората хипотеза на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО, т.е. издаден е документ с невярно съдържание. На Л.Р.П. е отпусната лична пенсия по реда на чл.74, ал.1 от КСО въз основа на документи издадени от работодателя/осигурителя МБАЛ „Р.Ангелова“, като в трудова книжка № 357 неправилно е отразен осигурителния стаж на лицето за периода 10.08.1971 г. до 17.10.1992 г.. Не е посочено, че в този период за времето от 17.10.1990 г. до 17.10.1992 г. П. е ползвала неплатен отпуск, който не ѝ се признава за осигурителен стаж. Тази неточност в отразяването на осигурителния стаж е довела до неправилното му отчитане в размер на 29 години, 02 месеца и 13 дни вместо 27 години, 03 месеца и 25 дни към дата на подаване на заявлението за отпускане на пенсията за инвалидност. Увеличаването на осигурителния стаж с повече от две годни е довело и до по висок размер на определената и изплащана пенсия на П.. Налице са неправилно извършени разходи от бюджета на

ДОО, които следва да се възстановят. Освен от трудовата книжка длъжностните лица по пенсионно осигуряване, при определяне на трудовия стаж са се позовавали и на ЕР № 0031/03.01.2003 г. и на производствената характеристика издадена от работодателя. Стажа е посочен без да е отчетен ползваният неплатен отпуск.

Едва по повод подадено заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст с вх. № МП-8429 от 15.04.2010г. длъжностните лица по пенсионно осигуряване установяват, че е налице корекция в трудовата книжка, която не съответства на документите по пенсионната преписка и започват проверка. В хода на проверката е установено неправилно оформяне на трудовата книжка, което е довело до изплащане на пенсия в по-голям размер от дължимото.

При това положение административния орган е приел, че са налице предпоставките за ангажиране имуществената отговорност на жалбоподателя в качеството му на осигурител.

Горните изводи на административния орган не се споделят. Разпоредбата на чл. 110, ал. 1 от КСО дава право на контролните органи на Националния осигурителен институт да съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване, от неправилно извършени осигурителни разходи и от издадени документи с невярно съдържание. За да се ангажира отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО следва да се докаже по безспорен и категоричен начин, че е налице вреда, че е налице противоправно поведение на длъжностно лице, изразяващо се в незаконосъобразна корекция на данни в трудовата книжка и е налице причинно следствена връзка между настъпилия вредоносен резултат и противоправното поведение на длъжностното лице при осигурителя, извършило дописване в трудовата книжка след 2003г., когато е отпусната пенсията в по-висок размер. В настоящия случай, се установява вреда, но не се установява противоправно поведение на длъжностно лице. Наличието на вина е необходим и задължителен елемент на фактическия състав на отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, защото тази отговорност не е обективна безвиновна отговорност. Необходимо е да се установи конкретното нарушение, причинната връзка между противоправното поведение и вредоносния резултат, както и наличието на вина у начетените лица, което изисква субсидиарното прилагане на правилата на деликтната отговорност. Тези правила се прилагат независимо, че законът е предоставил на административния орган възможността да търси поправяне на вредите по специален административен ред, а не по общия исков ред - с цел бързина, ефективност и процесуална икономия, но при съблюдаване правата на страните в административното производство и принципите за законност, истинност и справедливост, залегнали в основата на административния процес и намерили своята законова регламентация и в АПК. Съдът намира, че административния орган, при възложената му по силата на чл. 170, ал. 1 от АПК/, доказателствена тежест, недоказва фактическото основание за прилагане на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО. В хода на съдебното производство не се установи противоправно поведение на длъжностно лице на осигурителя, което да е извършило вписване/дописване в трудова книжка № 357 след 2003г.. Състава приема, че в действителност са нанесени вписвания в трудовата книжка, който не са направени в съответствие с чл. 6 от НТКТС, но същите са направени най-късно през 2000г. от длъжностно лице на осигурителя, съществували са към 2003г., отразявали са актуалното състояние на осигуреното лице и са били индикатор. Пенсионния орган към дата на отпускане на инвалидната пенсия през 2003г. не е съхранил копие от предоставената му трудова книжка и не е изискал документ по утвърден образец, издаден от осигурителя за осигурителния стаж на молителката, съгласно чл. 40 от наредбата. Счел е, че експертното решение и производствената характеристика доказват трудовия/осигурителния стаж, което не се споделя от състава, тъй като това не са документи, който доказват осигурителния стаж. Пенсионния орган е имал възможността, но не е направил и съпоставка с данните от персоналният регистър преди да се произнесе по заявлението за отпускане на инвалидна пенсия. С оглед на

изложеното настоящия състав приема, че не е налице причинно-следствена връзка между настъпилия вредоносен резултат и поведението на настоящия жалбоподател, тъй като към 2003г. няма документ с невярно съдържание. Поради тази причина не може да се ангажира отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО на настоящия жалбоподател.

Възражението в жалбата, че дружеството не може да носи отговорност за действия на длъжностни лица на ОРБ „Р.Ангелова“ е неоснователно. Налице е правоприемство между ОРБ„Р.Ангелова“ и МБАЛ„Р.Ангелова“, поради което П. е била медицински служител независимо каква е била правно организационната форма на работодателя й.

Предвид гореизложеното, настоящият състав, намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, но е постановен в нарушение на материалния закон, което е достатъчно основание за отмяна.

Разноски не се претендират, поради което не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия прие Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Многопрофилна болница за активно лечение „Рахила Ангелова“ АД, представлявана от д-р В.М.Ц.-Изпълнителен директор Решение № КПК-13/04.10.2010 г. на Ръководителя на РУСО-Перник и потвърденото с него разпореждане № 478 от 20.08.2010г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: